

Sonja Albrink (CD):

Det er selvfølgelig med stor beklagelse og en lille smule afmagt, man i den seneste tid har set ikke blot flere af giganterne i den finansielle sektor, men også mindre institutter være ude i et særdeles hårdt stormvejr. Den finansielle sektors krise har givet og giver stadig dønninger i næsten alle dele af samfundet. Det skal dog huskes, at grunden til krisen hovedsagelig ligger i den meget dybe og lange lavkonjunktur og i nogle få finansielle institutters vokseværk.

Som statsministeren og industriministeren har været inde på, er den finansielle sektor generelt stærk. Sektoren har en høj egenkapital, og solvensprocenterne er pæne, endda over det lovbefalede minimum. Samtidig er sektoren meget påpasselig med afsætning til tab og er langt fremme med den regulering, der er nødvendig for at kunne klare sig i konkurrence på markedsmæssige vilkår og under den stærkere konkurrence i det indre marked.

Vi har i dag en god og tidssvarende lovgivning på området, og inden for det seneste år har dette Ting foretaget ikke så uvæsentlige lovindgreb. Jeg skal ikke her nærmere komme ind på disse indgreb.

Der har været ting, der måske skulle afpudses hist og her, især hvad angår finansielle koncerner. Derfor ser jeg også frem til Finanstilsynets rapport om dette senere på året.

Jeg ser heller ingen grund til at være bekymret over ATP's og LD's adfærd. De fejl, der har været påpeget, er hurtigt blevet rettet. ATP og LD opnår stadig en markedsmæssig forrentning af pensionsmidlerne og opererer også på markedsmæssige vilkår. Jeg ser ingen grund til ikke fortsat at have tiltro til disse institutioner – en dygtig og velfunderet varetagelse af pensionsmidler på de vilkår, som de opererer under.

Afslutningsvis vil jeg gerne nævne, at jeg tror, problemerne i den finansielle sektor ligger bag os. Vi er nu på vej ud af lavkonjunktureren. Af de grunde, som industriministeren nævnte, er der grund til behersket optimisme også for den finansielle sektor. Med jaet og den stigende økonomiske aktivitet de næste år sikres også de finansielle institutioner bedre vilkår. Især skattereformens dokumenterede boliggaranti vil betyde stigende boligpriser igen, hvilket er noget af det vigtigste i kampen for at komme ud af lavkonjunkturerens greb om

samfundet, men så sandelig også den finansielle sektor.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, der var en interessant forskel mellem De Konservatives og Venstres ordfører her i dag. Jeg opfattede den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, som meget konstruktiv i forhold til den finansielle sektor, men så sandelig også meget kritisk, hvad jeg synes der er god grund til at være, hvorimod Venstre havde en lang række gode forklaringer på, hvorfor det var gået så galt.

Jeg er helt enig i det, den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, sagde. Jeg kan tilslutte mig den kritik, hr. Flemming Hansen kom med af den finansielle sektor, og jeg synes også, det bør noteres i den finansielle sektor, at det trods alt netop er den konservative ordfører, der har været fremme med den kritik.

Så vil jeg i øvrigt gerne – eftersom adskillige ordførere allerede har givet gode forklaringer på, hvorfor det er gået, som det er gået, i den finansielle sektor – tilslutte mig alle de gode forklaringer, der er på, at den finansielle sektor har det svært. Alt det, man med rette kan sige ikke skyldes noget, man på forhånd kunne have regnet ud, bør man naturligvis sige heller ikke falder tilbage på den finansielle sektor.

Her synes jeg, det mest klare eksempel er, at arbejdsløsheden har bidt sig meget mere fast i samfundet, end vi nok havde kunnet forvente, og derfor er det naturligvis også vigtigt at sige: Dette kunne den finansielle sektor nok ikke have forudset.

Jeg synes også, at det er vigtigt at sige, at det er godt, at den finansielle sektor her i landet har klaret sig bedre, end den har i de øvrige nordiske lande. Det synes jeg er fint, og det skyldes vel bl.a., at vi har et meget aktivt Finanstilsyn, som er meget omhyggeligt med at kigge på hele den finansielle sektor.

Jeg synes måske heller ikke, man skal bebrejde hele den finansielle sektor, at der har været oplagte eksempler på fejlgreb, som vi vel kan sige at der er i Hafnia og Baltica. Men de står trods alt på en eller anden måde som symboler på, hvor galt det kan gå i en sektor, hvis sektoren vokser sig for stor og man alligevel under en eller anden form mister den helt overordnede kontrol med tingene, fordi man måske ikke har en tilstrækkelig lovgivningsmæssig mulighed for at komme ind i sektoren.